

DISSERTATIO ACADEMICA
DE
*SIGNIS RELATIONUM NOMINALIUM
IN LINGUA FENNICA.*

CUJUS PARTEM TERTIAM,
CONS. AMPL. FACULT. PHILOS. ABOËNSIS

In Auditorio Philos. die XXVII Martii MDCCCXVI.
h. a. m. f.

P. P.

MAG. GUSTAVUS RENVALL,
Pædag. & Didact. Adjunct. nec non Lector Seminarii Pædag.

ET

GUSTAVUS RINGVALL,
Aboënsis.

ABOË, TYPIS FRENCKELLIANIS.

5.

DISSERTATIO ACADEMICA

DE

SIGNIS RELATIONUM NOMINALIUM
IN LINGUA FRANCESICA

CUJUS PARTIM TERTIAM

COSS. ANNI MDCCLXXIII. PROPOSUIT

IN ACADEMIA REGIA LITTERARUM PARISIENSIS

ET

MAG. GUSTAVUS RINGWALD

ET

GUSTAVUS RINGWALD

ABOE, FRIS. FRANKFURTENSIS

continua serie sumtum), intra quod: kahdesa wiikosa, *intra duas hebdomades, inom: vuodesa on kolme suurta juhlaa, kuukaudesta neljä viikkoa.* d) habirus, in quo: on janoisanja propr. *est in sitibus suis i. e. valde sitit,* on hääwäfsä woimasa *vid god styrka,* niittu on aidasa, mies waatteisa. e) modus & fere instrumentum, quo: aika kului juutuisa ja jaaritukseisa *tiden förnöttes med, i, under glam och prat,* elää lewosa, ilosa *i lagn med nöje.*

Exterioris a) locus ad superficiem, ubi: on pöüdänkä *super mensa, på bordet,* pessolla *in agro i, på,* pata on tullella, mies hääwäfsä tilalla *vid god lägenhet,* talossa, on teossa *i. tekemisissä under arbete,* on tiellä *i vägen.* b) persona l. res cui quid adest i. e. quæ quid habet: minulla on propr. *apud me est i. e. mihi est, habeo, hos mig är, jag har* 14),
C
foi-

- 14) Hic loci observetur, linguam Fennorum plane carere Verbo, quo Latin. *posideo, habeo,* Svec. *äga, hafva* striete transferantur, hujus vero possessionis notionem a nostratibus ope Verbi *olla, esse, vara,* cum Casibus Nominalibus tripliciter conjungi soliti designari, ita sc. ut a) *Possessivus* (Genit.) adhibeatur, ubi sermo est de re possidenda in genere l. indefinito e. c. *minun on nälkä, jano, ilo, halu &c. propr. εμου εστι η πειρα, δψους &c. mei est,* vel (quia Adj. & i. v. Pronominalia, qualia Lat. *meus, tuus, suus, noster, vester,* Svec. *min, din, sin, vår, eder* in ore nostratum haud occurrunt, eorum vero loco non Suffixa solus pronominalia, modo Hebræorum, est. supra pag. 26 not. sed, majoris emphaseos causa, modo fere Græcorum, interdum apponi solent vocabula *minun, sinun, hänen, meidän, teidän, heidän,* quæ Possessivi l. Genit. sunt Prono-

koiralla on sitfiä henki *i bunden är, bunden bar*, hewoisella tarfat korwat *på häften*. c) tempus indefinitum, quando, circa quod, quo: *tiellä noctu, om natten, päiwällä, oikialla ajaalla, vid, i rättan tid, tällä hetkellä på stunden*, on wii-
mei-

minum personalium minä *ego*, sinä *tu*, hän *ille, illa*, me *nos*, te *vos*, he *illi, illæ*, mea est *esuries, sitis, meum est gaudium, desiderium* i. e. est mihi *sitis, esuries, gaudium, desiderium*, vel propius Gallor. *j'ai faim, soif, froid, envie, dessein &c.* jag har *lust, önskan &c.* sinun on lupa tehdä σου εἶμι ἐννεοῖς, tui est l. tua est l. tibi est *venia*, har *lof, tillstånd*: isän on ilo lapsistansa *patri* est l. patri est *delectatio*, fadren har: meidän on aika mennä *nostri* l. nobis est *tempus*, vi hafve *tid*, det är *tid* för *ofs*: lapsen on uni: b) Locativus Exterior vero innuat rem possidendam extra, ad exteriora corporis positam e. c. minussa on *rahaa, sinussa ruokaa, hänellä waatteita* propr. *apud* l. *ad me, te illum* i. e. mihi, tibi, illi est l. *habeo, habes, habet: hos, på, vid mig, dig, honom är, jag, du, han har, ihmisellä* owat *kauniit silmät, koiralla tarfat korwat, &c.* c) Locativus Interior denique involvat rem possidendam, intra, in interioribus suam e. c. minussa on *hänwä henki* in *me* est i. e. mihi est *vita, uti mig är, jag har: ihmisellä* on *kaksi osaa* in *homine* l. *homini sunt*. Quam vero in notione possessionis diversa diverse exprimenda curam, exteris plerumque insolitam, Fenni incuriosius loquentes, hodie haud raro negligunt, Locativo Exteriori fere ubique utentes e. c. minussa on *nälkä, halu, hänellä ilo, lapsella uni, minussa on hänwä henki &c.* item: *antaa minulle suuta, ei ole sinulle luvallinen pro minun, sinun.*

meisillään. d) habitus, in quo: on hūwāllā mielessā *vid* *godt mod*, haisee hūwāllā (aliis hūwāllā Abl. Ext.) *luktar* (af) *godt*. e) modus, quo quid efficitur: wāsūttaa tūōnā, *genom arbete*, tāsā tawalla l. tapaa *på detta sätt*, sinun awallas *genom*, *medelst*: unde f) instrumentum, quo quid efficitur 15): firjoitan hūnttilān walossa *in luce candela* i. e. *ope lucis scribo*, *vid. med ljus*, lbi kiwellä *percusit ad lapidem*, *ope lapidis*, *lapide*, *slog vid*, *emot*, *på*, *med stenen*, *tappelewat miekalla på*, *med sabel*, *tefi weitsellä*, *med knif*: nec non g) prerium, quo emitur: östaa rahalla *med*, *för penningar*, sai hūwāllā hinnalla. En causam, cur nomine *Mediativi* apud VHAEL hic venit Casus: cujus vero vel ultima relationis species in generalem, supra indicatam, fere coit. Duæ de cetero denominationes cum eidem Casui (terminationi) tribuere haud fas sit, eam. (Locativ. Exter.) quæ in plurimas ejus quadrat relationes, nos aptiorem rati sumus.

IV. *Qualitivus & Qualificativus*, uterque qualitatem, habitum, formam Subjecti, Objecti & Prædicati indicat,
C 2 ad

-
- 15) Observandum de cetero est, notionem instrumenti sæpe latere in relatione loci, causæ, modi, materie, &c. e. c. hān fuoli nālkkān, *weteen*, *dog i svält*, *i vatten*, *mortuus (ex) fame*, *in aqua* i. e. *fames*, *aqua instrumentum*, quo occisus est, efficit: item fuoli haawasta, *mürküstā mortuus (ex) vulnere*, *veneno* i. e. *vulnus*, *venenum est instrumentum mortis*: item fuoli sodasa *mortuus in bello* i. e. *bellum erat mortis causa*, *instrumentum*. Unde fit, ut Fenni relationem instrumenti non solum ope Locativi Exterioris, sed ope etiam Allativi, Ablativi & Locativi Interioris haud raro exprimant.

ad quæstionem: qualis? ea tamen observanda differentia ut *Qualitivus* innuat rem, qualis jam est i. e. formam, qua quis in agendo vel patiando jam est indutus: *Qualificativus* autem spectet rem, qualis fit. i. e. formam, quam quis *per* & *post* actum quendam est recepturus, id eoque sæpe finem, consilium, scopum facti involvat. Utrumque horum Casuum Latini jam per Nominativum, jam Dativum, jam Accusativum rei seu modificatum (i. e. per duos Nominativos. Dativos vel Accusativos) reddere solent, sed ita, ut *Qualitivus* vocabula *existens* Græc. ὄν, *instar*, loco, Suecor. *såsom*, *varande*, Germ. *als*, *während*: *Qualificativus* autem Præpositionem *in*, Svec. *till*, *i*, (ubi hæ non motum, sed finem, consilium facti indicant) vel expresse vel tacite plerumque comprehendat e. c. *manhåna tullaan wiisaaßi*, *senes* (existentes) *sapientes* (in sapientes) *evadimus*, (*varande*, *såsom*) *gammal blir man* (*till*) *vis*, *süntinüt herrana*, *natus dominus* (jam existens, *instar* domini), *såsom berre*, & *süntinüt herraaßi ut dominus fiat* (in dominum), *till be re*, *pappina hån sinne låßi sacerdos* (jam existens) *eo profectus*, sed *paviffi hån sinne låßi ut sacerdos fit*, *sacer otio fungatur*, on *muistona* & *muistoffi memoria* & *in memoriam*, *pidån lapsenani*, sed *otan lapseseni*. — Patet igitur ex his ratio, cur Casus VHAELII *Nuncupativum* & *Factivum* l. *Mutativum* (qui ambo formam rei qualis est & qualis fit amplectuntur) illum *Qualitivum*, hunc *Qualificativum* appellandos putavimus. Sunt vero relationes speciales:

Qualitivi: a) natio existentiae (*varande*): *Föståndä suntin*, *riksåna kuoli*, *pauper* (existens) *natus*, *dives* (existens) *mortuus*, *ostin herwoisen laihana*, *mõin lihawana emi equum macrum*, *vendidi obesum*. b) vices l. habitus, quem quis habet: on *minulla muistona est mihi memoria* (*quod monet*), on *siellå opettajana est ibi doctor*, *doctoris vici*.

vicibus fungens 16), *fulsi lintuna instar avis profectus*. c) ordo jam existens: *ensimäisensä, toisena, loco primi, secundi* (existens). d) valor & prærium cum verbo æstimandi pitää: *pidän selmossisä censeo bonum* (esse). e) tempus indefinitum ad quæstionem: quando? loco fere Locativi Exterioris: *menneensä wuonna existente* l. *manente anno præterlapso, under loppet af, me an det varade, tändpänd, huomena*. Diximus vero Casum hunc heic pro Locativo Ext. adhiberi, nam differentiam inter utrumque, de tempore usitatum (*menneensä wuonna & menneessä wuodessa, tändä hetkensä & tässä hetkessä*) aliam nos indagare haud valuimus, quam quæ interest inter phrasas Latin. *manente anno* & (in) *anno, existēte hora* & (in) *hora, fissä ajaassa & siinä aikana under den tiden & medan den tiden varade*: quæ quidem parva omnino est: unde etiam promiscue hisce Casibus, de tempore usitatis, Fenni sæpe utuntur: Qualitativo tamen sæpius. Cfr. HILDEEN l. c. pag. 13.

Qualificativi: a) status, habitus, quem quis per & post actum quendam excipit: *raufee tomussi in pulverem*
re.

- 16) Differentia igitur interest haud negligenda inter *hän on pappi est sacerdos* & *on pappina sacerdotis loco, vicibus sacerdotis fungens, säsom prest: se on kirkko & kirkkona*. Ecce tertium Fennorum Prædicati exprimendi modum, ab exteris sæpe neglectum (cfr. supra pag. 20. not. III). Confusionis de cetero evitandæ causa, probe observetur locus, quo ponatur hic Casus Qualitativus, formam jam Subjæcti jam Objecti exponens e. c. *hän nai* (Abcöns. naei) *hänen wanhana uxorem duxit illam senem* (jam existentem) & *wanhana hän hänen nai senex* (jam existens) *duxit*.

redigitur, munttui faunilksi pulcher (in pulchrum) factus est, tulee ūlpiaksi superbus fit. b) consilium, finis, scopus, quem quis intendit: on minussa muistoksi in memoriam, ut moneat, olkoon sinulle iloksi sit tibi gau io l. in gaudium, antoi pantiksi pignori l. in pignus. c) ordo, quem quis excipiat: ensimmaiseksi, toiseksi, wiimeiseksi, primo, secundo, ultimo i. e. ut sit primus &c. d) tempus, in quid: riklautta tuhanneksi vuodeksi divitias in mille annos, fõ tusende år, saat ruokaa kahdeksi päiwäksi. e) valor & pretium cum verbis æstimandi: luuli sen rahaksi, mieheksi censuit nummum, virum, lukee sänniksi.

V. *Defectivus* l. *Caritivus* defectum l. absentiam rei denotat, ideoque Latin. *sine*, *expers*, Svec. *utan*, *förutan* involvit e. c. rahatta l. rahata *sine pecunia*, epäilemättä *sine dubio*, ei se pääse kuolemata, jos ei pääsüt (pro pääsnüt) suntuimatta.

VI. *Suffixivus* (vel si mavis, *Socialis*, quia societatis habet relationem, Latin. *unacum*, *cum*, Svec. *tillika med*, *jemte*, *med* innuens) peculiaris est haud minus in eo quod nunquam nisi cum Suffixo Pronominali conjunctus adhibetur (unde nomen a nobis ei datum), quam in eo quod permulti Fennorum non nisi Plurali hujus Casus forma uti solent e. c. juxta fuorminensa *jumentum cum onere & oneribus suis*: mies waimoinensa *maritus cum uxore & uxoribus suis*: minä lapsineni *ego cum filio & filiis meis*. Alii tamen haud pauci dicunt in Singul. fuorminensa, waimonensa, lapsneni, in Plurali vero fuorminensa, waimoinensa, lapsineni: quod forte rectius.

VII. Casui *Adverbiali* (qui Numeri haud agnoscit differentiam) duas nos terminationes in *-in* & *-sti* subjecimus,

mus, quia eandem relationem, modum sc. quo quid fit, ad quaestionem: quomodo? qua ratione? exhibent, ideoque Adverbiis modi 17) linguarum exterarum respondent.

For-

17) Ne vero quis urgeat, terminationem hanc Fennorum Adverbialem (quia ope Adverbiorum ab exteris plerumque reddi solet) non inter Casus Nominales, sed Adverbia esse referendam. Ex ea namque, quam dedimus, Casuum definitione patet, terminationes Nominum quascunque finales, modo constantes sint & perpetuae, suam involventes relationem peculiarem, Casuum nomine venire debere. Sic e. c. Lat. *pulchre, docte, caute, male, bene, fortiter, feliciter, sapienter, viriliter* &c. Casus pæne Adjectivorum Adverbiales nos censemus. — Indolem de cetero & finem Adverbiorum in genere si propius examinaveris, eadem omnino & per se non nisi vices obire Casuum Nominalium (Præpositionum), vel inde doceris, quod in Nomina vera facillime resolvì possunt, & cum his sæpissime alternare solent e. c. *ubi pro quo in loco, unde pro quo ex loco, quorsum pro quem in locum, illuc pro illum in locum, bene pro bono modo, heri pro hesterno die, fortiter pro forti modo l. (cum) fortitudine*, & sic cetera & Latinor. & aliorum quorumcunque idiomatum Adverbia. Cfr. SILV. DE SACY *Principes de la Grammaire gener.* part. I. cap. X. & VATER *Lehrb. d. allg. Grammat.* pag. 129 sq. Quibus addas, quæ de origine & indole Adverbiorum bene disputant VATER *Hebr. Sprachl.* pagg 447 & 481 sq. nec non DAHL *Gramm. Græca* pag 334 sq. & *Gramm. Lat.* pag. 111. Ex hac vero Casuum Nominalium & Adverbiorum concordia facile colligitur, necesse haud esse, ut Ad-

Formantur vero hæ terminationes synonymicæ ex quovis
tere

verbia unius linguæ per Adverbia alius reddantur; nihilque obesse, quin Adverbiis plane careamus, & Nomina ubique illorum loco substituamus. Ruit igitur, ex sententia nostra, theoria D:ni SILVERSTOLPE (*Hufvudgrunderne för allm. Språkläran* pag. 13), qua Adverbia necesarias censet sermonis humani partes: quæ namque non nisi informes, indegestæ, rudes, anomalæ (contractæ plerumque & ellipticæ) Casuum Nominalium formæ, temere omnino exortæ, nobis videntur. — Vocabula quidem Fennorum in classem Adverbiorum a VHAEL relata, pleraque Casus esse Nominum varios, ex terminatione cujusque facile dignoscendos, oppido patet. Alia autem per contractionem sunt exorta e. c. *tännpänä* pro *tänä päivänä* æque ac *hodie* pro *hoc die*, *edemmä* pro *edemmässi* (ut alii loqui solent Fenni), *kukaties* pro *kuka tiesi*, *mitämaks* pro *mitä maksaa*. Alia ellipticæ sunt loquendi formulæ, vel regulares e. c. *sihen* pro *sihen paikkaan*, *tuossa* pro *tuossa puolella* l. *paikalla*, vel irregulares e. c. *tänne* pro *tälle paikalle*, *sinne* pro *sille paikalle*, *siellä* pro *sillä paikalla* & s. p.

Quam vero Nominalem indolem & originem non Adverbiis solum, sed Conjunctionibus etiam Fennorum haud paucis (de Præpositionibus infra) competere putamus e. c. *sillä* Casus est Locat. a *se*, *että* Quantit. ab *esi*, *jos*, *jollei*, *josei* (*josa*, *jossa ei*, *josa ei*) ab *josa*, *toisin* Adverbialis a *toisi*, *niin* Adverb. a *se* plur. *ne*, *kuin* Adv. a *kula*, *sen tähden* &c. Latin. item *quo*, *quod*, *ergo*, *quamobrem*, *quare*, *propterea* &c. nec non

fere Nomine Fennico, ita ut illa in *-sti* ex Adjectivis tantum, altera vero in *-in* ex Substantivis proprie, nec non ex Adjectivis quibusdam simul cum illa sit usitata e. c. *warfain modo furium* i. e. *furtim*, *fuiwin jalwoin modo siccorum pedum* i. e. *sicco pede*, *hūwin mielin bona mente*, *sponte*, *kauniisti pulchre*, *siwosti decenter*, *pahoin* l. *pahas-ti male*, *hūwin* l. *hūwāsti bene* (unde salutandi formula: *jää hūwāsti* sc. *elämään*, *restes bene victurus* i. e. *vale*, *farvål*, adieu 18).

F

Ordi-

Gallor. à cause, à ce qui &c. vera sunt Nomina, quæsum quidem syntacticum, non vero qua originem & naturam etymologicam cum Conjunctionibus cognata. Ex his eruitur, nihil quidem impedire, quominus sermo humanus vocabulis specialibus, Adverbiorum & Conjunctionum nomine proprie venientibus, fere careat, horumque loco Nominum Casus adhibeat. Male igitur genio linguarum specialium exponendo consulunt Grammatici, qui formæ adhærentes Grammaticæ Latinæ l. Græcæ solitæ, æqualem (oñonarium l. novenarium) in omnibus linguis præsupponunt numerum partium orationis i. e. clasium etymologicarum, quæ namque ex indole cujusque varia varie dijudicari & definiri debent. Patet vero simul, quam sit necessarium, ut in Grammatica quavis construenda, natura vocabulorum etymologica ab usu horum syntactico diligentissime discernatur & utrumque per se exponatur.

- 12) Casibus Fennorum jam expositis, theoriæ nostræ ulterius explicandæ causa, sequentia addere fas sit observata, methodum Casuum construendorum, a nobis amplexam, ferientia:

Ordinem denique Casuum Fennicorum nos disposuimus & ex mutua relationum cognatione, ita ut Casus duo

I. Relationes Nominum & Casus duæ nobis visæ sunt res valde diversæ, ideoque in Grammatica linguæ cujusvis diligentissime discernendæ. Relationes quippe omnibus linguis sunt communes, ubique constantes, & numero & indole inter sese similes. Casus vero Nominum non sunt nisi Signa l. Characteres relationum, ejusmodi, qui ex ipsis conficiuntur Nominum terminationibus, ideoque cuique linguæ speciali proprii & numero indoleque varii. "Characteristisches Zeichen eines solchen Verhältnisses pflegen dann, wenn sie am Ende der Nennwörter selbst angebracht sind, Casus genannt zu werden" VATER *Hebr. Sprachl.* pag. 162. Ut igitur Signum quodcumque differt non solum a Signato (re designanda), sed a Signo etiam quocumque alio, ita Casus Nominum nec cum ipsis relationibus designandis, nec cum Præpositionibus (quæ quidem, æque ac Periphrases etiam Signa sunt relationum, sed alius omnino indolis, cfr. supra pag. 2, 3, 4) sunt confundendi.

II. Qua vero observata differentia, facile patet, fieri fere hæud potuisse, ut quæque relatio diversa diversum nacta esset Signum (Casum l. Præposit.) sibi proprium i. e. ut tot adesset Signa (Cas. l. Præpos.) quot res designandæ (relationes). "Egentliga Kasus, genom förändrade former eller ändeller, skulle kunna vara lika så många, som det gifves olika slag af förhållanden: men i den händelsen blefve mängden af formförändringar i ett Språk ytterligt (vår att minnas."

duo Subjecti & Objecti præcederent, dein bini Allativi,
F 2 Abla-

MOBERG *Förfök till en Lärobok i Allm. och Svenska Grammatik.* Stockh. 1815. pag. 30 not. Relationum enim numerus cum centuplex fere sit, & propter varietates interdum minutissimas, haud facile definiendus; necesse fuit, ut linguarum auctores (ne numerus Signorum supra modum augetur) uni Signo plures tribuerent relationes designandas, plus minusve inter sese affines, varie juxta cujusque linguæ usum & genium originarium consociatas. "Dieser Verhältnisse der hinzutretenden Bestimmungen sind zwar sehr viele: aber sie sind, bald mehr, bald weniger, unter einander verwandt. Der Mensch sahe sich zur analogischen Bezeichnung ähnlicher Fälle geleitet, und es ist natürlich, daß Eine charakteristische Form (Casus) mehrere solche Verhältnisse andeutete. Es würde ein Wunder im Spiel gewesen sein, wenn alle sprachbildenden Nationen immer dieselben Verhältnisse ähnlich gefunden, und die festgesetzten Zeichen (Casus) immer gerade dieselbe Vielseitigkeit der Bedeutung erhalten hätten." VATER l. c. cfr. supra pag. 24 not. & pag. 27 not. 12. Exempla vero hujus πολυσημίας uberrima præstat Grammatica linguæ cujusvis, vel Calibus, vel Præpositionibus ornata: Fennorum vero Casus haud paucos plures innuere relationes, non nisi ex contextu dignoscendas, ex allatis patet. Sic Nominat. nec non Quantit. & Subjecti, & Objecti & Prædicati & Compellativi exprimunt relationes: item Locativ. Exterior, Ablativus Interior &c. plurimum sunt relationum Signa. Hinc vero simul colligitur, peculiare quidem, non autem absonum quid in eo esse, quod nostrates Objectum Verbi totale per Ca-

Ablativi &c. sequerentur, & ex derivatione terminatio-
num

sum (terminationem) Genitivi designant, i. e. Signum relationi Genitivi proprium, simul ad Objectum Verbi exponendum adhibent (cfr. supra pag. 19 not. nec non pag. 25 & 26), haud aliter fere, ac Latini dicunt: *potiri rerum, oblivisci injuriarum, egere consilii, meminisse hujus rei* &c. & Græci: *ἔχουσι βόνος, τυχεν του σπαινου, σου δεομαι* &c. Non enim verba tantum, ut habet proverbium, sed Signa quæcunque valent ut nummi: si volet usus, quem penes arbitrium est, & jus & norma loquendi.

III. Casus igitur & Terminationes Nominum cum sint synonyma, patet illos in lingua quacunque nec plures nec pauciores esse numerandos, quam ibi adlīnt Terminationes Nominales variæ, variarum relationum notæ. Omnis namque terminatio diversa, modo constans sit & perpetua, diversam innuens relationem, diversum constituit Casum: una vero Terminatio, plures etsi amplectens relationes, in plures nunquam resolvatur Casus. Grammatica igitur e. c. Græcorum Ablativum agnoscere haud potest, quia terminatione caret huic Casui propria, peculiari. In lingua contra German, e. c. *ein guter & der gute Mann*, nec non Svec. *bok & boken, bröd & brödet*, eundem quidem constituunt Casum, sed diversæ Formæ. Fennor item *wierasna & wieraana, wierašten & wieraitten* non sunt nisi varietates dial. eorum, ejusdem Casus. Latin, vero: *ejus indolis & ea indole* in eundem coire haud possunt Casum, nam ex parte tantum sunt synonyma, æque ac Fennor, Nominativus & Quantitivus.

num mutua, ut Nominativi Sing. & Plur. ceterorum quasi
thema-

IV. In numero vero Casuum, linguæ cuicumque propriorum definiendo, haud quidem terminationibus unius alteriusve Nominis, sed analogiæ potius omnium omnino Nominum adhærendum censemus. In omnibus enim linguis Nomina occurrere solent anomala, omnes linguæ Casus (terminationes) solitos haud agnoscunt. Sic e. c. Latini nullum quidem habent Nomen sex diversis terminationibus ornatum: ex Declinationibus vero linguæ inter se collatis patet, eam ex origine eo retentisse, ut sex Casuum formas diversas adoptaret. Germanor. item fere non nisi Masculina Adjectivorum (*guter, es, em, en*) hodie quidem quattuor recipiunt terminationum varietates: ex his vero, æque ac Pronominibus (*ich, meiner, mir, mich*) apparet, linguam quattuor potissimum adamare Casus. Præstantia vero linguæ Fennicæ vel in eo haud parva cernitur, quod perpauca tantum habet Nomina, quæ omnes quattuordecim Casus, bene designatos, sibi proprios haud patiantur. Adverbialis tamen Substantivorum (non Adjectivorum) haud raro, nec non Suffixivus & Defectivus interdum hodie negliguntur vel aliter circumscribuntur e. c. *huvassa mielessa, fuvissa jahvoissa* pro *huvin mielin, fuvin jahvoin*, *mies waimonsa kansa* pro *waimonensa*.

V. Methodus de cetero Casuum construendorum, nobis cum SILV. DE SACY, VATER, SILVERSTOLPE (vide opera supra citata) communis, plane contraria est definitioni Casuum a CELL. DAHL (Gramm. Græca p. 161) & MOBERG (l. c. pagg. 30 & 32) amplexæ, qua se.

themata, agmen ducerent. aliorum vero illi, qui sæpius occurrunt, præmitterentur, usu autem rariores ultimo afferrentur.

Regulæ vero, quarum ad normam Casus allati ex Nominibus variis formari solent, i. e. Formæ Declinationum ex Grammatica Linguae ediscantur.

II. De indole Præpositionum Linguae Fennicæ.

Alia relationum Nominalium designandarum via, ex consensu Grammaticorum, sita est in usu Præpositionum. Quibus quidem linguam Fennicam fere carere 18) posse putet is, qui perpenderit, nostrates non Casibus tantum Nominum abundare, sed horum etiam haud paucos duas simul, immo plures innuere relationes diversas, ita ut
vix

Casus & ipsæ Relationes (haud Terminationes) Nominum synonyma censentur. Hujus autem, in difficultates vix evitandas abeuntis, ideoque ut nobis videtur improbandæ methodi defectus & incommoda cum supra jam pagg. 14 & 15 not. breviter exposuimus, in eadem refutanda ulterius commorari haud liceat.

- 18) Bene BRÖDER: "De (Præpositioner) bestämman det förhållande, hvaruti det samma (Nomen) står med ett annat ord. Vi hade dem ej af nöden, om vi ägde så många Casus, som svarade emot möjliga förhållanden." *Præf. Grammat. för Latinska Språk*, af BRÖDER, öfvers. af LUNDBLAD pag. 134.